

ตักสิลาสู่ธารทองถิ่น โรงเรียนนกกนกศิลป์พิทยาคม รู้รักแม่เมืองบุรีรัมย์

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

หลักสูตรท้องถิ่นโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม
พุทธศักราช ๒๕๖๖
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

บุรีรัมย์

โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บุรีรัมย์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อม กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๕๕ มุ่งเน้นให้การปฏิรูประบบ บริหารและการจัดการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้มีเอกภาพทางนโยบาย และมี ความหลากหลายในทางปฏิบัติกระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ พร้อมกันทั่วประเทศ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามี บทบาทสำคัญในการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยคณะบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้โรงเรียนนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและสาระการเรียนรู้ ท้องถิ่น ระดับโรงเรียน ตลอดจนมีการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการ ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติและยังต้องมีการทำวิจัย เพื่อติดตาม และประเมินผล การใช้หลักสูตร ทั้ง ที่เป็นหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งเป็นภารกิจของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนร่วมกัน

โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคมได้จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น “รู้รักษ์เมืองบุรีรัมย์” โดยได้นำกรอบสาระการ เรียนรู้ท้องถิ่น “บุรีรัมย์เมืองสันติสุข” ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์มาวิเคราะห์ความ สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

(นางสุภัทร์ แสนกล้า)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
หลักสูตรท้องถิ่นและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	๑
เป้าหมายและจุดเน้น	๒
กรอบหลักสูตรท้องถิ่น	๒
การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น	๒ ๑
การนำหลักสูตรท้องถิ่นและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้	๒ ๑

หลักสูตรท้องถิ่นโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม
ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

รัฐกิจเมืองบุรีรัมย์

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ความนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นหลักสูตร แกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนา คุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๔) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ และฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๕๓ ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาท และมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตร ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็น ทิศทางในการ จัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียน ขั้นต่ำของแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลางและเปิดโอกาสให้สถานศึกษา เพิ่มเติมเวลาเรียน ได้ตาม ความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และความชัดเจนต่อการ นำไปปฏิบัติ

และกระทรวงศึกษาธิการยังได้ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการพัฒนาเอกสารกรอบ หลักสูตร ระดับท้องถิ่น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อให้สถานศึกษาได้ นำไปใช้ เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและ เยาวชนไทย ทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการ

ดำรงชีวิตในสังคมที่มี การเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตซึ่งจะสามารถช่วยให้สถานศึกษา ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็น เอกภาพยิ่งขึ้น

โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคมได้ดำเนินการพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เรื่อง อนุรักษ์เมืองบุรีรัมย์ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในสังกัด ให้มีความรักชาติ สามัคคีกลมเกลียวเป็นหนึ่งเดียว โดยกำหนดให้คำขวัญจังหวัดบุรีรัมย์เป็นสื่อในการจัดทำรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามเป้าหมาย

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ผู้เรียน ควรเรียนรู้ ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษาที่เป็นหน่วยงานระดับท้องถิ่นพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติการตั้งถิ่นฐาน สภาพปัญหาชุมชน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม การงานอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ แนวโน้มการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคมของบรรพบุรุษ มีความเป็นไทย สามารถดำรงชีวิตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

การได้มาซึ่งสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ได้มาจากการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่น ทั้ง ๘ กลุ่มสาระ และจากการศึกษาข้อมูล สารสนเทศ สภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน สังคม แล้วนำมาสังเคราะห์จัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น

การเขียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

การเขียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รัชบุรีรัมย์ ดำเนินการโดยใช้กรอบการเรียนรู้สาระท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ในการกำหนดหัวข้อเรื่อง ขอบเขตเนื้อหาและประเด็นสำคัญ ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยอธิบายในแต่ละ ประเด็นพอสังเขป ตลอดจนมีการเสนอแนะ แหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทาง ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ประการแรก คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของ ผู้เรียน ในระหว่างการเรียนรู้การสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการ ส่งเสริม หรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็น เรื่อง ที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพการประเมินระหว่างการเรียนรู้ การสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการวัดและประเมินผลย่อย (FormativeAssessment) ที่เกิดขึ้นใน

ห้องเรียนทุกวัน เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้ วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้มิติ ข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด การใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้เดิม การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สิ่งสำคัญที่สุด ในการประเมินเพื่อพัฒนา คือการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในลักษณะ คำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่ ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิดความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถ ตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้จุดมุ่งหมายประการที่สอง คือ การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบ หน่วยการเรียนรู้ จบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณา ตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

การกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันนอกจากให้ทั่วถึงแล้วยังมุ่งเน้นคุณภาพด้วย ผู้ปกครอง สังคม และรัฐ ต้องการ เห็นหลักฐานอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา นั่นคือ คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร หน่วยงานที่รับผิดชอบนับตั้งแต่สถานศึกษา ต้นสังกัด หน่วยงานระดับชาติที่ได้รับมอบหมาย จึงมีบทบาทหน้าที่ ในการตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนตามความคาดหวังของหลักสูตรและกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นฉบับนี้

ดังนั้น กรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นจึงกำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แต่ละระดับ โดยทุกระดับมีเจตนารมณ์เช่นเดียวกันคือตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อนำผลการประเมิน มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องดังนี้

การประเมินระดับชั้นเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ในการประเมินเพื่อพัฒนา ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นเป้าหมายในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การทดสอบ การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การแสดงออกในการปฏิบัติผลงานการแสดงกิริยาอาการต่าง ๆ ของผู้เรียนตลอดเวลาโดยเน้นที่ความสำนึกรักใน ท้องถิ่น การจัดกิจกรรมดูว่าบรรลุผลการเรียนรู้เพียงใดแล้วแก้ไขข้อบกพร่องเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

การประเมินเพื่อตัดสินเป็นการตรวจสอบ ณ จุดที่กำหนด แล้วตัดสินว่าผู้เรียนมีผลอันเกิดจาก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ เป็นไปตามเป้าหมายและจุดเน้นคุณภาพผู้เรียน ตามกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ และให้นำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลใช้ปรับปรุงผู้เรียน ให้เป็นไปตามจุดเน้นดังกล่าว

การประเมินระดับสถานศึกษา

เป็นการตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายภาค และเป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดเน้นหรือไม่ ผู้เรียนมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาในด้านใด ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาตามแนวทางเพื่อความสำเร็จของท้องถิ่นของตน

และให้มีการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน

การนำกรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม จึงได้จัดทำ หลักสูตรท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ในสถานศึกษา เพื่อนำไปจัดทำรายละเอียดของเนื้อหาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษา ดังนี้

ขอบข่ายแนวคิด และแนวทางการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคมได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในส่วนที่เป็นสาระการเรียนรู้แกนกลางและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตลอดจนกระบวนการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยต้องเริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่น และทำความเข้าใจให้ตรงกันในการกำหนดขอบข่ายของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนำไปใช้ เป็นในการจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน นำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม โดยชุมชน มีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวสำคัญเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรัก ความผูกพัน และมี ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

การกำหนดขอบข่ายเนื้อหา “สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น”

หากพิจารณาขอบข่ายของคำว่า “ท้องถิ่น” ตามความหมายที่ระบุดังที่ได้กล่าวมา ผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้เรื่องของท้องถิ่น ตั้งแต่เรื่องที่ใกล้ตัวที่สุด ไปจนถึงเรื่องไกลตัวที่สุด ครอบคลุม ตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค ซึ่งอาจกำหนดให้เรียนตามความยากง่ายของเนื้อหา เป็นลำดับ โดยครูผู้สอนพิจารณาเลือกรายละเอียดเนื้อหาตามความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน และสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น

๑. การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โรงเรียนได้วิเคราะห์ให้ครอบคลุม ทั้งนโยบายของรัฐบาล วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด วิสัยทัศน์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ข้อมูลสารสนเทศ สถานศึกษา และชุมชน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วิธีการดำรงชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพปัญหา และเหตุการณ์สำคัญในชุมชนนั้นๆ รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล จุดเน้น หรือข้อมูลประเด็นที่สถานศึกษาให้ความสำคัญ รวมทั้งข้อมูล แนวโน้ม การพัฒนาของท้องถิ่น แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปจัดทำ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นให้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นในแต่ละกลุ่มสาระ โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม บริบท ของท้องถิ่น รวมถึง ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ จุดเน้นของสถานศึกษา กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น “จังหวัดบุรีรัมย์” ซึ่งสถานศึกษาวิเคราะห์สอดคล้องในสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระหรือรายวิชาควรให้ความสำคัญกับ องค์ประกอบสำคัญที่ต้องพิจารณา ดังนี้

- ๑) ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้พื้นฐาน
- ๒) การบูรณาการให้เกิดองค์ความรู้ที่ผสมผสานระหว่างสาระการเรียนรู้พื้นฐานกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
- ๓) กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นในเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน หรือหมู่บ้าน สอดคล้อง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

แนวทางการพัฒนา “สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น”

ศึกษาวิเคราะห์กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อจัดทำรายละเอียดของเนื้อหา องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และสภาพของชุมชนนั้นๆ โดยกำหนดแนวทางในการจัดทำได้หลากหลายแนวทาง ดังนี้

- ๑) วิเคราะห์สอดคล้องสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นลงในหลักสูตรสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ทั้ง ๘ กลุ่มสาระ โดยวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- ๒) จัดสาระการเรียนรู้ในคำอธิบายรายวิชาที่เป็นรายวิชาพื้นฐานหรือเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งเน้นเรื่อง ที่แสดงเอกลักษณ์ หรือมีความโดดเด่นเฉพาะ หรือเรื่องของท้องถิ่นที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน โดยเฉพาะ

๓) จัดเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระ เช่น กิจกรรมชุมนุมที่ส่งเสริมความรัก ความภาคภูมิใจของท้องถิ่น / กิจกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นคนท้องถิ่น เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา ถิ่น การแสดงออกถึงความสามารถ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน ในลักษณะต่างๆ การแต่งกายที่ แสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ฯลฯ

๔) จัดสาระท้องถิ่นแทรกลงในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ควรเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสภาพการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น / กิจกรรม แนะแนวด้าน อาชีพควรเน้นให้ผู้เรียนมีความรักความภาคภูมิใจในอาชีพท้องถิ่น สามารถลงมือ ปฏิบัติได้ ฯลฯ

๕) จัดในรูปแบบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องของท้องถิ่นหรือการมี ส่วนร่วม ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น ตัวอย่างเนื้อหา นิทานพื้นบ้าน นิทานสอนใจหรือ ภาพประกอบสื่อต่างๆ ควรเน้นสื่อที่แสดงความเป็นไทย หรือความเป็นพื้นบ้าน มากกว่าสื่อ ต่างประเทศ

๖) จัดตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศและท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องท้องถิ่น ควรเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องท้องถิ่น ทั้งอดีตและปัจจุบัน รวมถึงแนวโน้มการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ มีเจตคติที่ดี มีทักษะปฏิบัติในการส่งเสริม อนุรักษ์ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลาย ครอบคลุมการพัฒนาความรู้ความสามารถทุกด้านของผู้เรียน ดังนี้

๑) มีความรู้ความเข้าใจในประวัติความเป็นมา สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนสภาพการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ ของประชากรส่วนใหญ่ในท้องถิ่นทั้งอดีตและปัจจุบัน

๒) มีความภาคภูมิใจ รักและผูกพันกับท้องถิ่น

๓) เข้าใจสภาพปัญหา เห็นแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น

๔) เสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น

๕) ปฏิบัติตามแนวทางแก้ปัญหาที่เสนอได้

ส่วนที่ ๒ เป้าหมายและจุดเน้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีทิศทางการส่งเสริมการพัฒนาศึกษาของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และความต้องการของท้องถิ่น โดยระบุถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา ให้เกิดขึ้นในผู้เรียน โดยจุดเน้นเป็นความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะที่ท้องถิ่นตระหนัก สนใจหรือให้ ความสำคัญในการแก้ปัญหาและหรือพัฒนาเป็นพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งเป้าหมาย และจุดเน้นได้มาจากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ของท้องถิ่น และจากการระดมความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเน้นการมีส่วนร่วม

วิสัยทัศน์

“องค์กรก้าวหน้า สร้างคุณภาพสถานศึกษา พัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะวิชาการ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ และคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑
๒. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงตามแนวคิด No Child Left Behind (NCLB)
๔. ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนทุกคนได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่มและสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะและคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑ มีสุขภาวะที่เหมาะสมตามวัย มีความสามารถในการพึ่งตนเองและปรับตัวต่อการเป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี
๒. ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และยึดค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ในการดำรงชีวิต
๓. ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียม และมีคุณภาพ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ครูเป็นผู้เรียนรู้ มีจิตวิญญาณของความเป็นครู น้อมนำพระราชดำรัสให้ครูรักเด็ก เด็กรักครู มีความรู้ และทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ตามแนวคิด “No Child Left Behind” (NCLB) เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมและทักษะในการใช้เทคโนโลยี

๕. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความคิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีสำนึกความรับผิดชอบ (Accountability) มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

๖. สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการและจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพร่วมกับชุมชน ภาคเอกชน และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีการเรียนรู้ในทุกมิติเป็นโรงเรียนนวัตกรรม

๗. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุคใหม่ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศและการวิจัยในการขับเคลื่อนคุณภาพ กำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สร้างเครือข่ายและวัฒนธรรมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ ๒ การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ ๓ การขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามแนวคิด “No Child Left Behind” (NCLB)

กลยุทธ์ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เป้าหมายและจุดเน้นคุณภาพผู้เรียนรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ กำหนดเป้าหมายเป็นทิศทางการส่งเสริมการพัฒนา การศึกษาของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และความต้องการของท้องถิ่น โดยระบุถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการพัฒนาให้เกิดขึ้นในนักเรียนจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ดังนี้

“รักการอ่านเขียน เรียนรู้เทคโนโลยี มีคุณธรรม เลิศล้ำการคิด จิตสำนึกรักษ์ท้องถิ่น”

ใช้สาระการพัฒนาการศึกษาระดับท้องถิ่น ดังนี้	
Place “สถานที่ที่สำคัญในท้องถิ่น”	Life “วิถีชีวิต : วัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ อาหาร”

รายละเอียดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

เป้าหมาย	รายละเอียด
รักการอ่านเขียน	นักเรียนบุรีรัมย์อ่าน “สาระการพัฒนาการศึกษาระดับท้องถิ่น” แล้วสามารถ ๑. จับใจความสำคัญ และรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน ๒. เขียนแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๓. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล ๔. เขียนคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ๕. เขียนแสดงความรู้สึกรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น
เรียนรู้เทคโนโลยี	เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม
มีคุณธรรม	เป็นผู้มีคุณงามความดี ความดีงาม สามารถคงสภาพคุณงามความดีไว้ตลอดไป
เลิศล้ำการคิด	คิดวิเคราะห์ (Analysis Thinking) โดยใช้คำถาม ☐ อะไร ☐ ที่ไหน ☐ เมื่อใด ☐ ทำไม ☐ ใคร ☐ อย่างไร เพื่อให้มีความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญ
จิตสำนึกรักษ์ท้องถิ่น	เห็นคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากร ประวัติศาสตร์ กีฬา และอาชีพในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งมีความรักสามัคคี ต่อกัน

กรอบการเรียนรู้ท้องถิ่น

๑. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ การอ่าน มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ ๒ การเขียน มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ ๓ การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑. ตามรอยชุมชนเก่าจากเรื่องเมืองแปะ ๒. การใช้ภาษาเพื่อการแสดง ๓. ตำนานท้าวปราจิตนางอรพิม ๔. คำขวัญอำเภอ ๕. ภาษาท้องถิ่นเมืองบุรีรัมย์

๒. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ มาตรฐาน ว ๑.๑ เข้าใจความหลากหลายของระบบนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งไม่มีชีวิตกับสิ่งมีชีวิต และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ใน ระบบนิเวศการถ่ายทอดพลังงาน การเปลี่ยนแปลงแทนที่ในระบบนิเวศ ความหมายของ ประชากร ปัญ หาและผลกระทบที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งนำความสำเร็จไปใช้ประโยชน์ มาตรฐาน ว ๑.๒ เข้าใจสมบัติของสิ่งมีชีวิต หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต การลำเลียงสารเข้าและออกจากเซลล์ ความสัมพันธ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสัตว์และมนุษย์ ที่ทำงานสัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ของพืชที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ มาตรฐานว ๑.๓ เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สารพันธุกรรม การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมที่มีผลต่อสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ และวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	๑. สิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น ๑.๑ พืชในท้องถิ่น – ข้าว ข้าวโพด ต้นโยนีปีศาจ ๑.๒ สัตว์ในท้องถิ่น - นกกระเรียน ปลา กบ - การใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น - การอนุรักษ์สิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น ๒.ทรัพยากรธรรมชาติ ๒.๑ ทรัพยากรดิน - ชนิดของดิน - การใช้ประโยชน์จากดิน - สาเหตุและผลกระทบของทรัพยากรดิน ๒.๒ ทรัพยากรน้ำ - แม่น้ำมูล - อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก - อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด - ระบบชลประทานเมืองบุรีรัมย์ ๓. การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมในท้องถิ่น ๓.๑ ลักษณะทางพันธุกรรมของคนในท้องถิ่น ๓.๒ ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น

๓. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(ต่อ)

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๒ วิทยาศาสตร์กายภาพ มาตรฐาน ว ๒.๑ เข้าใจสมบัติของสาร องค์ประกอบของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค หลักและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร การเกิดสารละลาย และการเกิดปฏิกิริยาเคมี มาตรฐาน ว ๒.๒ เข้าใจธรรมชาติของแรงในชีวิตประจำวัน ผลของแรงที่กระทำต่อวัตถุ ลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ของวัตถุ รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	๑. ทรัพยากรธรณีในท้องถิ่น ๑.๑ ประเภทของดินในท้องถิ่น ๑.๒ การใช้สารเคมีและปุ๋ยในดิน ๑.๓ แหล่งน้ำในท้องถิ่น ๑.๔ การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำในท้องถิ่น ๒. การใช้ประโยชน์จากเรื่องของแรงในธรรมชาติ ๒.๑ การขนย้ายหินสร้างปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ๒.๒ แรงสู่ศูนย์กลางของการขับรถรอบวงเวียน รัชกาลที่ ๑ และพื้นเอียงสนามข้างอินเตอร์เนชั่นแนล เซอร์กิต ๒.๓ สมดุลของโบราณสถาน ๓. ผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรม ต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การทำเหมืองหิน โรงงานน้ำตาล

๒. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(ต่อ)

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๓ วิทยาศาสตร์โลก และอวกาศ มาตรฐาน ว ๓.๒ เข้าใจองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของระบบโลก กระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในโลกและบนผิวโลก ธรณีพิบัติภัย กระบวนการเปลี่ยนแปลง ลมฟ้าอากาศและภูมิอากาศโลก รวมทั้งผลต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม สาระที่ ๔ เทคโนโลยี มาตรฐาน ว ๔.๑ เข้าใจแนวคิดหลักของเทคโนโลยีเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ใช้ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือ พัฒนางานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม	๑. การเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยาในท้องถิ่น ๑.๑ โครงสร้างของดิน ๑.๒ การพังทลายของหน้าดิน ๑.๓ การกัดเซาะของผิวน้ำ ๑.๔ การเกิดภูเขาไฟ ๒. ลมฟ้าอากาศในท้องถิ่น ๒.๑ ลักษณะอากาศของท้องถิ่น ๒.๒ การเกิดฤดูกาลในท้องถิ่น ๒.๓ การเกิดอุทกภัย ๒.๔ การเกิดวาตภัย ๑. การออกแบบเทคโนโลยี ๑.๑ ออกแบบภาพสถานที่สำคัญในท้องถิ่นแบบ ๓ มิติ ๑.๒ ออกแบบภาพ Poster สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ๑.๓ ตัดต่อวิดีโอแนะนำ สถานที่ท่องเที่ยวและวัฒนธรรมในจังหวัดบุรีรัมย์

๓. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ ๑ จำนวน และพีชคณิต มาตรฐาน ค ๑.๑ : เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวน ระบบจำนวน การดำเนินการของจำนวนผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการสมบัติของการดำเนินการ และนำไปใช้ มาตรฐาน ค ๑.๒ : เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูปความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ลำดับและอนุกรม และนำไปใช้ มาตรฐาน ค๑.๓ : ใช้นิพจน์ สมการ และอสมการ อธิบายความสัมพันธ์หรือช่วยแก้ปัญหาที่กำหนดให้ สาระที่ ๒ การวัดและเรขาคณิต มาตรฐาน ค ๒.๑ : เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัดและนำไปใช้ มาตรฐาน ค ๒.๒ : เข้าใจและวิเคราะห์รูปเรขาคณิต สมบัติของรูปเรขาคณิต ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต และทฤษฎีบททางเรขาคณิต และนำไปใช้ สาระที่ ๓ สถิติและความน่าจะเป็น มาตรฐาน ค ๓.๑ : เข้าใจกระบวนการทางสถิติ และใช้ความรู้ทางสถิติในการแก้ปัญหา มาตรฐาน ค ๓.๒ เข้าใจหลักการนับเบื้องต้น ความน่าจะเป็น และนำไปใช้	เซต - สำรวจแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดบุรีรัมย์ และเขียนนำเสนอในรูปแบบเซต การแปลงทางเรขาคณิต - สร้างแผนผังสถานที่ท่องเที่ยว - ออกลายผ้าทอ -ออกแบบลายทอเสื้อโดยใช้โปรแกรม GSP อัตราส่วนตรีโกณมิติ - หาความสูง/ความกว้าง/ความเท่ากัน ทุกประการของสถาปัตยกรรม เช่น ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง อนุสาวรีย์ ร.๑ เป็นต้น สถิติ - การนำเสนอข้อมูลและการแปลความหมาย ข้อมูลแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามสัญชาติ สถานที่ และช่วงเวลา - สำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ หลักการนับเบื้องต้น - การจำลองสถานการณ์ หาจำนวนวิธีของรูปแบบการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่ง

๔. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม มาตรฐาน ส ๑.๑ รู้และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มาตรฐาน ส ๑.๒ เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ สาระที่ ๒ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐาน ส ๒.๑ เข้าใจและปฏิบัติตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษา ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข สาระที่ ๓ เศรษฐศาสตร์ มาตรฐาน ส ๓.๑ เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากร ที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้ง เข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการ ดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ มาตรฐาน ส ๓.๒ เข้าใจระบบ และสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก	ศาสนา ๑. หลักธรรมและการปฏิบัติตนตามหลักศาสนาพุทธโดยพระสงฆ์จากวัดในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒. หลักธรรมและการปฏิบัติตนตามหลักศาสนาอิสลามโดยครูสอนศาสนาจากมัสยิดในจังหวัดบุรีรัมย์ ๓. หลักธรรมและการปฏิบัติตนตามหลักศาสนาคริสต์โดยบาทหลวงจากโบสถ์ในจังหวัดบุรีรัมย์ ประเพณีและวัฒนธรรม ๑. ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง ๒. ประเพณีแข่งเรือยาว ๓. มหกรรมว่าวอีสาน ๔. งานนมัสการพระเจ้าใหญ่วัดหงษ์ ๕. เทศกาลนมัสการพระเจ้าใหญ่วัดศีรชะแรด การเมืองการปกครอง ๑. การปกครองส่วนภูมิภาค ๒. การปกครองส่วนท้องถิ่น เศรษฐกิจ ๑. การประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่น ๒. การบริโภคในแต่ละท้องถิ่น ๓. วิสาหกิจชุมชน ๔. สินค้าและแหล่งสร้างรายได้

๔. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ต่อ)

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๔ ประวัติศาสตร์ มาตรฐาน ส ๔.๑ เข้าใจความหมาย ความสำคัญของ เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้ วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ ต่างๆ อย่างเป็นระบบ มาตรฐาน ส ๔.๒ เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติ จาก อดีตจนถึงปัจจุบันในด้านความสัมพันธ์ และ การ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญและสามารถ วิเคราะห์ ผลกระทบที่เกิดขึ้น มาตรฐาน ส ๔.๓ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจ และธำรงความเป็นไทย สาระที่ ๕ ภูมิศาสตร์ มาตรฐาน ส ๕.๑ เข้าใจลักษณะกายภาพของโลก และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันและกัน ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ สรุป และใช้ข้อมูล ตามกระบวนการ ทางภูมิศาสตร์ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศ อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ วิธีการดำเนินชีวิต มีจิตสำนึก แะมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน	ประวัติศาสตร์ ๑. ประวัติความเป็นมาของเมืองแปะ ๒. เหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง กับเมืองบุรีรัมย์ ๓. พัฒนาการของจังหวัดบุรีรัมย์ ๔. แหล่งเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์จังหวัดบุรีรัมย์ ๕. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิศาสตร์ ๑. ภูมิประเทศและภูมิอากาศของจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น ภูเขา แหล่งอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและพันธุ์นก กระเรียนไทย ๒. สถานที่สำคัญทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดบุรีรัมย์ ๓. ประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์

๕. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๓ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา มาตรฐาน พ ๓.๒ รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา สาระที่ ๔ การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค มาตรฐาน พ ๔.๑ เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค แล การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ สาระที่ ๕ ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐาน พ ๕.๑ ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง	๑. กิจกรรมทางกายในท้องถิ่น ๒. การเล่นพื้นบ้าน ๓. การแสดงประกอบจังหวะในท้องถิ่น เช่น กันตรึม ๔. การเล่นเกมและกีฬา เช่น การเล่นหมากรุก การแข่ง วิ่งกระสอบ วิ่งเปี้ยว ตะกร้อวง ๕. การออกกำลังกาย เช่น - การออกกำลังกาย ประกอบจังหวะด้วยท่ากายบริหาร - การรำคี่ตะมวยไทย ๖. การเสริมสร้างสุขภาพและการป้องกันโรคในชุมชน เช่น โรคตาแดง โรคหัด โรคไขเลือดออก โรคท้องร่วง โรคอีสุกอีใส โรคภูมิแพ้ที่เกิดจากสารพิษ โรคโควิด ๗. การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของบุคคลในชุมชน เช่น สมุนไพรในท้องถิ่นรักษาโรค การทำกายภาพบำบัด ๘. การป้องกันมลพิษจากสิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น การใช้สารยาฆ่าแมลง ฆ่าหญ้า ฝุ่นหิน คว้นพิษ สารพิษจากโรงงาน สารพิษจากบ่อทิ้งขยะ การใช้ชีวภาพ การกำจัดขยะในครัวเรือน ขยะ recycle ๙. อุบัติเหตุในชุมชน สัตว์และแมลงมีพิษในชุมชน ๑๐. การป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุในการโดยสารรถประจำทาง

๖. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	๑. ศิลปกรรมท้องถิ่น ๑.๑ งานสถาปัตยกรรม – ลักษณะของสถาปัตยกรรมที่อยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ ปรากฏคูสวนแตงสนามฟุตบอลบุรีรัมย์ยูไนเต็ด สนามช้างอินเตอร์เนชั่นแนลเซกิต ๑.๒ ประติมากรรม - ลักษณะของพระพุทธรูปและงานประติมากรรม เช่น พระสุภัทรบพิตร ๑.๓ หัตถกรรม (งานจักสาน ทอผ้า แกะสลัก) - การทอผ้าไหม -ทอเสื่อจากกก ๒. ดนตรีพื้นบ้าน ๒.๑ เพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงหมอลำ เพลงกันตรึม ๒.๒ การแสดงดนตรีพื้นฐาน ได้แก่ ดนตรีไทย ดนตรีไทยพื้นบ้าน ๓. นาฏศิลป์ ๓.๑ ศิลปะการแสดง ๓.๒ การประดิษฐ์ท่าใหม่ เพื่อใช้ในโอกาสต่าง ๆ ในท้องถิ่น ๓.๓ ศิลปินพื้นบ้าน

๗ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ การดำรงชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน ง ๑.๑ เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงานมีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว สาระที่ ๒ การอาชีพ มาตรฐาน ง ๔.๑ เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาอาชีพมีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ	๑.งานบ้าน - งานเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น เช่น การเลือกผ้าจากท้องถิ่น ใช้ในการตัดเย็บ - งานตกแต่งบ้าน บริเวณบ้านด้วยวัสดุในท้องถิ่น - การประกอบอาหารและเครื่องดื่มสมุนไพรพื้นบ้าน - การแปรรูปผลไม้ในท้องถิ่น - การทำน้ำผลไม้ในท้องถิ่น เช่น เสาวรส - การประกอบอาหารคาวหวานในท้องถิ่น/อาหาร พื้นบ้าน - การถนอมอาหาร และผลไม้ในท้องถิ่นตามฤดูกาล ๒.งานเกษตร - การเลี้ยงสัตว์ - เกษตรอินทรีย์ - พันธุ์ไม้ในท้องถิ่น - การจัดสวนและคุณลักษณะที่ดีสำหรับอาชีพจัดสวน - การขยายพันธุ์พืชในท้องถิ่น - การปลูกไม้ดอกไม้ประดับในท้องถิ่น - การตลาดเกี่ยวกับไม้ดอกไม้ประดับเพื่อสร้างรายได้ เกี่ยวกับไม้ดอกไม้ประดับ - การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ - การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

๗ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ(ต่อ)

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ การดำรงชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน ง ๑.๑ เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกันและทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงานมีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว สาระที่ ๒ การอาชีพ มาตรฐาน ง ๔.๑ เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็นมีประสบการณ์เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพมีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ	๓.งานประดิษฐ์ - การประดิษฐ์ของชำร่วยจากวัสดุในท้องถิ่น - งานช่างประดิษฐ์ - การประดิษฐ์ของเล่น ของใช้จากเศษวัสดุในโรงเรียน และในท้องถิ่น - การประดิษฐ์ของประดับตกแต่งจากเศษวัสดุในโรงเรียนและในท้องถิ่น - การแกะสลัก ๔.งานช่าง - ประดิษฐ์งานไม้ที่ได้มาจากวัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่น - การซ่อมแซมอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ภายในบ้าน - งานช่างไฟฟ้าเบื้องต้น ๕. งานออกแบบ - การใช้เทคโนโลยีในการออกแบบผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ที่เน้นความเป็นท้องถิ่น

๘. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น โดยธรรมชาติวิชาและเนื้อหาสาระแล้ว ไม่มีสาระท้องถิ่น เนื่องจากประเทศไทยได้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในฐานะของการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้น การที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนและท้องถิ่น จึงต้องยึดตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนสามารถนำเรื่องราวต่าง ๆ ในท้องถิ่นมาเขียนผูกเป็นเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เช่น การพรรณนา บทความ บทสนทนา หนังสือส่งเสริมการอ่าน นิทาน

บทร้อยกรอง เป็นต้น แล้วนำมาใช้จัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยผ่านกระบวนการ การฝึกทักษะทางภาษา คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และกิจกรรมทางภาษา

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม	๑. เรื่องเกี่ยวกับจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีสาระ ท้องถิ่นที่น่าสนใจ ๑.๑ ศาสนสถานสำคัญ ๑.๒ ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เช่น ผลิตภัณฑ์ OTOP ขึ้นชื่อของจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น กุ้งจ่อม ลูกชิ้นยี่นกิน ผ้าขึ้นตีนแดง ผ้าภูอัคนี ฯลฯ ๑.๓ แหล่งท่องเที่ยว เช่น ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง เขาคะโดง สนามฟุตบอลช้างอารีนา สนามช้างอินเตอร์เนชันแนลเซอร์กิต ๑.๔ ประเพณีและวัฒนธรรม

๘. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ต่อ)

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน สาระที่ ๔ ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	

ส่วนที่ ๓ สารการเรียนรู้ท้องถิ่น

สารการเรียนรู้ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ประกอบด้วย องค์ความรู้ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียนในบุรีรัมย์ ได้จัดการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กรอบสารการเรียนรู้ท้องถิ่น รุ้รักษ์เมืองบุรีรัมย์ : Place & Life เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- Place
- วนอุทยานเขากระโดง
 - อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง
 - อนุสาวรีย์รัชกาลที่ 1
- Life
- กุ้งจ่อม
 - ทอเสื่อจากกก
 - ลูกชิ้นยี่นกิน

ข้อมูลแหล่งเรียนรู้และความสำคัญ

แหล่งเรียนรู้	อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง
ที่ตั้ง	เขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
ความสำคัญ	ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง

ทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง หรือ ปราสาทหินพนมรุ้ง เป็นอุทยานประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งของประเทศไทยภายใต้การดูแลของกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เป็นหนึ่งในปราสาทหินในกลุ่มราชมรรคา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ (บ้านดอนหนองแหน) ตำบลตาเป็ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ห่างจากตัวเมืองบุรีรัมย์ลงมาทางทิศใต้ ประมาณ ๗๗ กิโลเมตร ประกอบไปด้วยโบราณสถานสำคัญ ซึ่งตั้งอยู่บนยอดภูเขาไฟที่ดับสนิทแล้ว สูงประมาณ ๒๐๐ เมตรจากพื้นราบ (ประมาณ ๓๕๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง) คำว่า **พนมรุ้ง** นั้น มาจากภาษาขอม คำว่า **วนรุง** แปลว่า **ภูเขาใหญ่**

ปัจจุบัน ปราสาทหินพนมรุ้งกำลังอยู่ในเกณฑ์กำลังพิจารณาเป็นมรดกโลก เช่นเดียวกับ ปราสาทหินในกลุ่มราชมรรคา ปราสาทหินพนมรุ้งเป็นหนึ่งในปราสาทหินขอมของไทยที่มีชื่อเสียงมากที่สุด เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดบุรีรัมย์ และถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของจังหวัดบุรีรัมย์ รวมถึงเป็นภาพพื้นหลังตราสัญลักษณ์ของสโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ดอีกด้วย

ประวัติ

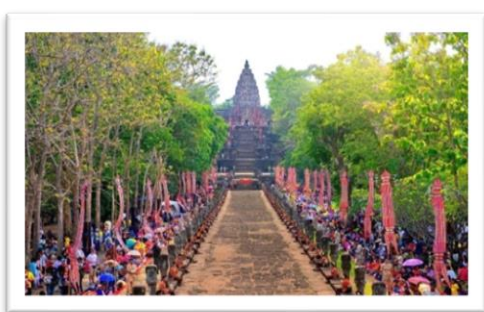
ปราสาทหินพนมรุ้งเป็นโบสถ์พราหมณ์ลัทธิไศวะ มีการบูรณะก่อสร้างต่อเนื่องกันมาหลายสมัย ตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๕ ถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๗ และในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรขอมได้หันมานับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน เทวสถานแห่งนี้จึงได้รับการดัดแปลงเป็นวัดมหายาน ในช่วงแรกปราสาทหินพนมรุ้ง สร้างขึ้นจากหินทรายสีชมพู ตั้งอยู่บนยอดเขาพนมรุ้งสูง ๑,๓๒๐ ฟุตจากระดับน้ำทะเล ชื่อพนมรุ้งแปลว่าภูเขาใหญ่ สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในพุทธศตวรรษที่ ๑๕-๑๘

จารึกต่าง ๆ ที่นักวิชาการได้อ่านและแปลพอจะสรุปได้ว่า พระเจ้าราชนทรวรมันที่ ๒ กษัตริย์แห่งขอม (พ.ศ.๑๔๘๗-๑๕๑๑) ได้สถาปนาเทวสถานถวายพระศิวะที่เขพนมรุ้ง ซึ่งในสมัยแรก ๆ คงยังไม่ใหญ่โตนัก ต่อมาพระเจ้าชัยวรมันที่ ๕ (พ.ศ.๑๕๑๑-๑๕๔๔) ได้ทรงอุทิศที่ดินและข้าทาสถวายแด่เทวสถานพนมรุ้ง ในสมัยพุทธศตวรรษที่ ๑๗ นเรนทราทิตย์ เจ้านายแห่งราชวงศ์มหิธรปุระที่ปกครองดินแดนแถบนี้ (ซึ่งเป็นต้นตระกูลของพระเจ้าสุริยวรมันที่ ๒ ผู้สร้างนครวัด) ได้สร้างปราสาทแห่งนี้ขึ้นและได้ทรงบำเพ็ญพรตเป็นโยคี ณ ปราสาทพนมรุ้ง

สถาปัตยกรรมและโบราณสถาน

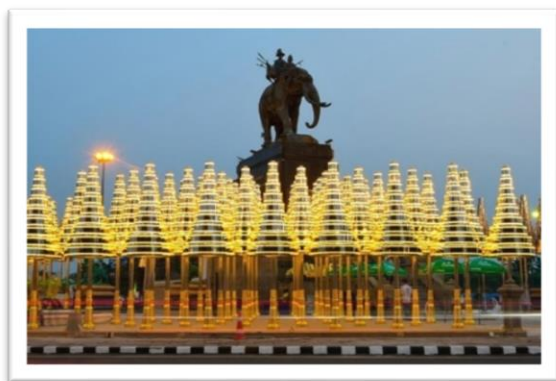
ปราสาทหินพนมรุ้งสร้างขึ้นเนื่องในศาสนาฮินดูลัทธิไศวะ ซึ่งนับถือพระศิวะเป็นเทพเจ้าสูงสุด ดังนั้นเขาพนมรุ้งจึงเปรียบเสมือนเขาไกรลาสที่ประทับของพระศิวะ

องค์ประกอบและแผนผังของปราสาทพนมรุ้งได้รับการออกแบบให้มีลักษณะเป็นแนวเส้นตรง และเน้นความสำคัญเข้าหาจุดศูนย์กลาง นั่นคือปราสาทประธานซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ด้านขวาของบันไดทางขึ้นสู่ศาสนสถานมีอาคารที่เรียกว่า **พลับพลา** อาคารนี้อาจจะเป็นอาคารที่เรียกกันในปัจจุบันว่า **พลับพลาเปลื้องเครื่อง** ซึ่งเป็นที่พักจัดเตรียมองค์ของพระมหากษัตริย์ ก่อนเสด็จเข้าสู่การสักการะเทพเจ้าหรือประกอบพิธีกรรมในบริเวณศาสนสถาน

แหล่งเรียนรู้ **อนุสาวรีย์รัชกาลที่ ๑**
ที่ตั้ง **อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์**

ข้อมูลทั่วไป อนุสาวรีย์พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช สร้างในปี พ.ศ.๒๕๓๙ เพื่อเฉลิมพระเกียรติรัชกาลที่ ๑ ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี ผู้ทรงก่อตั้งเมืองบุรีรัมย์ เมื่อครั้งยังทรงเป็นสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก พระบรมราชานุสาวรีย์มีขนาดเท่าครึ่งของพระองค์จริงหล่อด้วยโลหะสัมฤทธิ์ ฉลองพระองค์แบบนักรบตามขัตติยราชประเพณีโบราณ ประทับบนช้างศึก จากจดหมายเหตุประชุมพงศาวดาร ภาคที่ ๗ กล่าวว่า ใน พ.ศ.๒๓๒๑ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี โปรดให้สมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึกยกทัพไปปราบพระยานางรอง ซึ่งคบคิดกับเจ้าโอ เจ้าอินแห่งจำปาศักดิ์ ขณะเดินทางพบเมืองร้างอยู่ที่ลุ่มน้ำห้วยจระเข้มาก มีชัยภูมิดีแต่ไร้ผู้คน ชวนเขมรป่าดงไม่กล้าเข้ามาอยู่อาศัย แต่ตั้งบ้านเรือนอยู่โดยรอบ จึงรวบรวมผู้คนตั้งเป็นเมืองแปะ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีต้นแปะมากมาย และให้บุตรเจ้าเมืองพุทไธสมันซึ่งติดตามมาด้วยเป็นเจ้าเมือง ได้รับบรรดาศักดิ์เป็นพระยานครภักดี ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็น เมืองบุรีรัมย์

แหล่งเรียนรู้ **วนอุทยานเขากระโดง**
ที่ตั้ง **ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์**

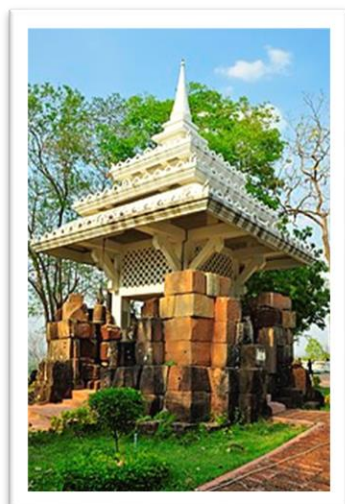
ข้อมูลทั่วไป

วนอุทยานภูเขาไฟกระโดง หรือ **ภูกระโดง** ตั้งอยู่ที่บ้านเขากระโดง ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นภูเขาไฟที่ดับสนิทแล้ว มีปากปล่องทะลุเห็นได้ชัดเจน (มีความสูงประมาณ ๒๖๕ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง) รอบบริเวณแวดล้อมด้วยป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ป่าขนาดเล็ก โดยเฉพาะนกนานาชนิด บนเขากระโดงยังมีโบราณสถานสมัยขอม รอยพระพุทธบาทจำลอง และพระพุทธรูปขนาดใหญ่ ชื่อว่า พระสุภัทรบพิตร เป็นที่เคารพสักการะของคนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวนิยมขึ้นไปชมทิวทัศน์ของตัวเมืองบุรีรัมย์ และไหว้พระเพื่อเป็นสิริมงคล เดิมชื่อ **พนมกระดอง** เป็นภาษาเขมร แปลว่า ภูเขากะดอง (เต่า) เป็นภูเขาที่มีรูปลักษณ์คล้ายกระดองเต่า ต่อมาเรียกเพี้ยนเป็น **กระโดง**

ป่าเขากระโดงเดิมมีพื้นที่ ๖,๒๑๒ ไร่ กรมป่าไม้ได้ประกาศให้เป็นวนอุทยานเขากระโดง เนื้อที่ ๑,๔๕๐ ไร่ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๑ และได้จัดพิธีเปิดให้เข้าเยี่ยมชมตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๒๖ ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ

สิ่งที่น่าสนใจ

- พระสุภัทรบพิตร เป็นพระพุทธรูปคู่เมืองของบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปก่ออิฐฉาบปูนขนาดใหญ่ หันหน้าไปทางทิศเหนือ ภายในเศียรบรรจุพระธาตุ จากจุดที่ตั้งขององค์พระสามารถมองเห็นทัศนียภาพของตัวเมืองบุรีรัมย์ได้
- ปราสาทเขากระโดง และพระพุทธรูปจำลอง ตั้งอยู่บนปากปล่องภูเขาไฟกระโดง เป็นศาสนสถาน สร้างขึ้นก่อนสมัยสุโขทัย เดิมเป็นปราสาทหินทราย ก่อบนฐานศิลาแลง องค์เดียวโดดๆ ฐานสี่เหลี่ยมขนาด ๔ x ๔ เมตร มีช่องทางเข้า ๔ ด้าน ต่อมาหินพังหรือถูกรื้อลงมา มีผู้นำหินมาเรียงขึ้นมาใหม่ แต่ไม่ตรงตามรูปแบบเดิม ในสมัยรัตนโกสินทร์ ตระกูลสิงห์เสนีย์ได้ประดิษฐานพระพุทธรูปจำลองไว้ในองค์ปราสาท แล้วสร้างมณฑปครอบทับ
- ปากปล่องภูเขาไฟ
- สะพานพิสูจน์ศรัทธาสาธุชน (บันไดนาคราช)
- สะพานแขวนลาวา (สะพานข้ามปล่องภูเขาไฟ)
- สไลเดอร์ (แผลงจากคำว่า “สไลเดอร์” ในภาษาอังกฤษ)
- ต้นโยนีปีศาจ(ต้นหิผี)
- หินลอยน้ำ

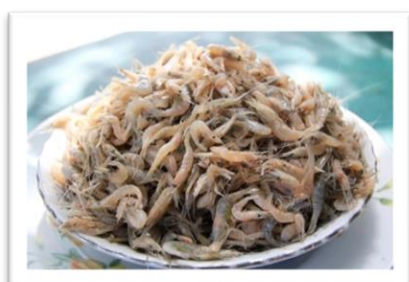

วิถีชีวิต

~~~~~

แหล่งเรียนรู้ กุ้งจ่อมประโคนชัย
ที่ตั้ง อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญ “กุ้งจ่อม” ถือเป็นอีกหนึ่งภูมิปัญญาการถนอมอาหารของในยุคก่อน “จ่อม” เป็นภาษาอีสานที่หมายถึงการดอง และกุ้งจ่อมที่อร่อยขึ้นชื่อที่สุดก็อยู่ที่ อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ เป็นกุ้งจ่อมรสดีจนได้รับเลือกให้เป็นโอท็อปประจำจังหวัดเลยทีเดียว เดิมทีชาวประโคนชัยก็ทำ “ปลาจ่อม” จากปลาตัวเล็กตัวน้อยที่มีมากในช่วงฤดูน้ำหลาก ที่เพียงนำปลามาจ่อมก็สามารถเก็บไว้กินได้ทั้งปี และนอกจากปลาแล้วก็มีกุ้งฝอย ที่สามารถหาได้ง่ายตามแหล่งน้ำทั่วไป แล้วก็นำกุ้งฝอยมาจ่อมเพื่อเก็บไว้กินเช่นกัน จนมาในช่วงหลังๆ กุ้งฝอยที่หาได้ตามธรรมชาติเริ่มลดน้อยลง ไม่เพียงพอต่อการทำกินและทำขาย ร้านไหนที่ทำกุ้งจ่อมขายก็เลยต้องสั่งกุ้งฝอยจากร้านประจำมาทำเป็นกุ้งจ่อมแทน กุ้งจ่อมในยุคก่อนชาวบ้านนิยมหมักด้วยเกลือ แต่ต่อมาเปลี่ยนมาใช้น้ำปลาอย่างดีแทน เพราะทำให้มีรสชาติที่อร่อยกลมกล่อมมากขึ้น และสีสวยงามน่ากิน วิธีการทำกุ้งจ่อมหลักๆ ก็เหมือนกันทุกร้าน โดยใช้กุ้งฝอยล้างให้สะอาด นำมาหมักกับน้ำปลาอย่างดี ทิ้งไว้ประมาณ ๒ วัน หมักในโถที่มีฝาปิด พอครบ ๒ วันก็ใส่ข้าวคั่วลงไป คนให้ทั่วๆ แล้วหมักทิ้งไว้อีก ๒ วัน จากนั้นก็นำออกมาวางขายได้ โดยถ้าหากว่าหมักกุ้งจ่อมทิ้งไว้นานๆ จะทำให้มีรสเปรี้ยว ซึ่งถ้าใครซื้อกุ้งจ่อมสดๆ ไปแล้วยังไม่กิน ก็ควรเก็บไว้ในตู้เย็น เพื่อไม่ให้กุ้งจ่อมเปรี้ยวเกินไป

แหล่งเรียนรู้ ลูกชิ้นยืนกิน

ที่ตั้ง ร้านลูกชิ้นยืนกิน บริเวณหน้าสถานีรถไฟ จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญ ลูกชิ้นยืนกิน เป็นกิจกรรมที่น่าเอกลักษณ์และวัฒนธรรมการกิน "ลูกชิ้น" ของชาวบุรีรัมย์ ณ บริเวณหลังสถานีรถไฟ ซึ่งมีมานานกว่า ๕๐ ปี มาส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีการรวบรวมร้านลูกชิ้น ร้านเก่าแก่จากหลังสถานีรถไฟหลากหลายร้านมารวมกัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจได้มาร่วมรับประทานและซื้อเป็นของฝาก

จังหวัดบุรีรัมย์ได้มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวจัดงาน เทศกาลลูกชิ้นยืนกินครั้งแรกเมื่อ วันที่ ๖ ม.ค. ๒๕๖๐ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจวัฒนธรรมการยืนกินลูกชิ้น น้ำจิ้มหม้อเดียวกันที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ในอดีต ให้ถูกสุขลักษณะ ถูกสุขอนามัย โดยตักน้ำจิ้มลูกชิ้นแบ่งถ้วย ให้ผู้ประกอบการร้านลูกชิ้นใส่ใจคุณภาพ รักษาความสะอาดสร้างความอุ่นใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้ไปเยือน ซึ่งส่วนมากนักท่องเที่ยว ที่เดินทางไปบุรีรัมย์ หรือผ่านหยุดพัก และมักจะแวะไปสัมผัสบรรยากาศ การยืนกินลูกชิ้นของจังหวัดบุรีรัมย์

แหล่งเรียนรู้ สื่อทอจากกก

ที่ตั้ง ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

ความสำคัญ

ชุมชนบ้านหนองตราดน้อย หมู่ ๑๐ ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ชาวบ้านส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีการปลูก กก หรือต้นไผ่ ในครัวเรือน กันเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว จึงได้มีการแปรรูปต้นกกให้มีมูลค่าเพิ่ม โดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการทอเสื่อที่ถูกลืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษจากรุ่นสู่รุ่น

การทอเสื่อ คือการนำต้นกก ไปตากแห้ง แล้วย้อมสีเพื่อให้ได้สีสันที่งดงามแล้วนำมาทอเป็นลายที่ต้องการเหมือนบันทึกความคิดสร้างสรรค์และเรื่องราวที่อยากจะสื่อสารให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ถึงความตั้งใจของชาวบ้านกลุ่มนี้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านในชุมชนอีกด้วย

เป้าหมายหลักสูตรท้องถิ่นโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม

๑. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวของชุมชน ท้องถิ่นซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมในชีวิตจริงของตนเอง
๒. ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกันอนุรักษ์ชุมชนและท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ และให้สามารถ พัฒนาชีวิตตนเองให้เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้ง รักหวงแหน และผูกพันกับท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น จังหวัดบุรีรัมย์มากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๔ การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น

๑. การประเมินคุณภาพการศึกษา ให้ประเมินในทุกระดับชั้นปี ทั้งนี้ ให้มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

๒. ดำเนินการประเมินทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ซึ่งจัดการเรียนรู้ ในทุกระดับชั้นปี

๓. กำหนดการประเมิน ให้ดำเนินการไปเช่นเดียวกับการประเมินคุณภาพสาระการเรียนรู้แกนกลาง ในกรณีที่จัดการเรียนรู้สาระท้องถิ่นที่แทรกไว้ในรายวิชาพื้นฐาน และประเมินรายวิชาเพิ่มเติมในกรณีที่จัดเป็น รายวิชาเพิ่มเติม

๔. เกณฑ์การประเมิน ให้สถานศึกษากำหนดเกณฑ์การประเมิน โดยให้สอดคล้องและครอบคลุม มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ในรายวิชาและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นนั้น ๆ

๕. ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้สถานศึกษาดำเนินการสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียน เช่นเดียวกับการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

๖. วิธีการประเมิน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา หรือให้ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดตามความ เหมาะสม เช่น การทดสอบ การประเมินตามสภาพจริงจากกิจกรรม การทำภาระงาน หรือชิ้นงาน ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์คุณภาพในการประเมินอย่างชัดเจน เป็นต้น

การนำหลักสูตรท้องถิ่นและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้

๑. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่ต้องการ และนำไปจัดทำเป็นหน่วย การเรียนรู้ หรือสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่แทรกในรายวิชาพื้นฐาน หรือรายวิชาเพิ่มเติม แต่ละกลุ่มสาระ- การเรียนรู้ ตามที่ความต้องการได้อย่างหลากหลาย

บรรณานุกรม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒. (๒๕๖๐). “บุรีรัมย์เมืองสันติสุข” กรอบสาระการเรียนรู้
ระดับท้องถิ่นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. ๒๕๖๐).

คำสั่งโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม

ที่ ๕๘/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ได้กำหนดนโยบาย ให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น โดยบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ เน้นการมีส่วนร่วม สร้างโอกาสและคุณภาพผู้เรียนสู่สังคม ที่ยั่งยืน

โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑. นางสาวภัทร แสนกล้า	ผู้อำนวยการโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	ประธานกรรมการ
๒. นางนภกานต์ วุฒยมากร	รองผู้อำนวยการโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๓. นางสุพรรณ สิงหนวัฒน์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๔. นางสาวจิตมณพิสุทธิ์ ยารมย์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๕. นางพรลักษณ์ ทิพย์อักษร	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๖. นางนารี กาทอง	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการและเลขานุการ
๗. นางสาวกัญญา ไชยเดชะ	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่ ๑. ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

๒. สนับสนุน กำกับ ติดตาม ดูแล และแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน

๑. นางนารี กาทอง	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	ประธานกรรมการ
๒. นางสุพรรณ สิงหนวัฒน์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๓. นางสาวจิตมณพิสุทธิ์ ยารมย์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๔. นางพรลักษณ์ ทิพย์อักษร	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๕. นายสุพล สอนสมนึก	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ

๖. นายสมบุญณ์ ชมาภิตติ	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๗. นางเบญจวรรณ สรวลสันต์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๘. นายทวีศักดิ์ คุณวงศ์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๙. นายณรงค์ชัย ก่อเกียรติินพกุล	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๐. นายสันติสุข อุตสาหกรรมย์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๑. นางน้ำทิพย์ เกตุพละ	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๒. นางสาวปิยนุช ฉาโธสง	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๓. นายอภิชาติ จินดาศิริพันธ์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๔. นางสาวชาลี เกษรัมย์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๕. นางอ้อมใจ บุญทาทอง	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๖. นางสาวจุฬาลักษณ์ วงศ์วัฒนะ	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๗. นางชนันรัตน์ อำพรศิริภัสร์	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๘. นางสาวพรทิวา สิวีเส็ง	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๑๙. นายพุดพิงศ์ หงษ์แก้ว	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการ
๒๐. นายวรารุช อุตระรัมย์	พนักงานราชการ	กรรมการ
๒๑. นางสาวจิราณูช อ่อนตรี	พนักงานราชการ	กรรมการ
๒๒. นายณมนนชิต มะโนบาล	ครูอัตราจ้าง	กรรมการ
๒๓. นางสาวศิริรัตน์ สุริเทศ	ครูอัตราจ้าง	กรรมการ
๒๔. นางสาวภัณฑา ไชยเดชะ	ครูโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ ๑. วางแผนดำเนินงานและจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๖

๒. รวบรวมเอกสารเป็นรูปเล่ม

๓. สรุปและรายงานผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ทั้งนี้ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ตั้งใจ และเต็มกำลังความสามารถ ให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บังเกิดผลดีแก่โรงเรียนและทางราชการสืบไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสุภัทร์ แสนกล้า)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม

คำนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ มุ่งเน้น ให้การปฏิรูประบบบริหารและการจัดการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้มี เอกภาพทางนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตร แกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ พร้อมกันทั่วประเทศ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดย กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีบทบาทสำคัญในการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเพื่อ เชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา โดยคณะกรรมการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่น ระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้โรงเรียนนำไปเป็นแนวทาง ในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น และสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ระดับโรงเรียน ตลอดจนมีการประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ และยังต้องมีการ ทำวิจัย เพื่อติดตาม และประเมินผล การใช้หลักสูตร ทั้งที่เป็นหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งเป็นภารกิจ ของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนร่วมกัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ได้จัดทำกรอบหลักสูตรท้องถิ่น โดยความร่วมมือ ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ คณะครูและผู้บริหารคุณวุฒิ ปรับปรุงจนแล้วเสร็จ และมีมติ เห็นชอบให้ใช้หลักสูตรท้องถิ่นตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ฉบับนี้ได้ ทั้งใน โรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร โรงเรียนที่มีความ พร้อมการใช้หลักสูตร และโรงเรียนทั่วไปทุกโรงเรียน จะมี ผลทำให้หลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนั้น มีหลักสูตรท้องถิ่นและคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนได้นำกรอบหลักสูตรท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มาเป็น แนวทางในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นระดับโรงเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และสอดคล้องกับ หลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

(นางสุภัทร์ แสนกล้า)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม

สารบัญ

คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
ประกาศ เรื่องการใช้กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	ค
บทนำ.....	ด
เป้าหมายและจุดเน้น.....	ฉ
กรอบการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	๑๐
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	๑๐
- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	๑๑
- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์.....	๑๔
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม.....	๑๕
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	๑๗
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	๑๘
- กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ.....	๑๙
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	๒๑
สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	๒๓
การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น.....	๓๐
การนำหลักสูตรท้องถิ่นและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้.....	๓๐

ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒
เรื่อง การใช้กรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒
พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถ พร้อมกันนี้ ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษา ได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ ได้แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาพัฒนาและกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ เพื่อนำเสนอกรอบหลักสูตรต่อคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และผ่านการพิจารณาเห็นชอบการกำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น การจัดการเรียนรู้และแนวการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาสาระหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับสภาพการณ์ โดยใช้ชื่อ “บุรีรัมย์เมืองสันติสุข” ตามกรอบแนวคิด

“คนบุรีรัมย์เมืองสันติสุข รอบรู้คู่เหตุผล สร้างคน สร้างปัญญา”

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา จึงประกาศใช้กรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น “บุรีรัมย์เมืองสันติสุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(นางสาวรัตติมา พานิชอนุรักษ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒

ตักสิลาสูตรท้องถิ่น โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม บุรีรัมย์บุรีรัมย์

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

